ईडनम्,	ईडिडयिषणम्;
ईडयित्वा,	ईडिडयिषित्वा;
समीडिय,	समीडिडयिष्य;
ईडम् २, }	ईडिडयिषम् २; }
ईडयित्वा २, }	ईडिडयिषित्वा २. }

(83) "ईर गतौ कम्पने च" (II-अदादिः-1018-अक. सक. सेट्. आत्म.)

'—ईरयतीरति। ईरेः क्षेपे विभाषा णौ लुकीर्ते गतिकम्पयोः॥' (श्लो-153) इति देवः।

ईरकः-रिका,	ईरकः-रिका,	ईरिरिषकः-षिका;
ईरिता-त्री,	ईरयिता-त्री,	ईरिरिषिता-त्री;
—	[1]ईरयन्-न्ती,	ईरयिष्यन्-न्ती-ती;
ईराणः,	[2]ईरयमाणः,	ईरिरिषमाणः;
ईरिष्यमाणः,	[2]ईरयिष्यमाणः,	ईरिरिषिष्यमाणः;
ईः-ईरौ-ईरः;	—	—
ईरितः-तम्-तवान्,	ईरितः-तं,	ईरिरिषितः-तवान्;
[3]ईरः, समीरः, [4]नीरः,	ईरः, ईरिरिषुः, ईरिरयिषुः,	[5]स्वैरी, [6]समीरणः;
ईरितव्यम्,	ईरयितव्यम्,	ईरिरिषितव्यम्;
ईरणीयम्,	ईरणीयम्,	ईरिरिषणीयम्;
ईर्यम्,	ईर्यम्,	ईरिरिष्यम्,
ईषदीरः-दुरीरः-स्वीरः;	—	—
[A]ईर्यमाणः, प्रेर्यमाणः,	ईर्यमाणः,	ईरिरिष्यमाणः;

1. 'निगरणचलनार्थेभ्यश्च' (1-3-87) इति ण्यन्तात् परस्मैपदमेव।
2. गत्यर्थकत्वे तु ण्यन्तात् आत्मनेपदमपि भवति।
3. 'इगुपधज्ञाप्रीकिरः कः' (3-1-135) इति कर्तरि कः। वायुः।
4. 'निम्नम् ईर्ते=गच्छतीति **नीरम्**=जलम्। वृत्तिविषये **निइशब्दः** निम्नार्थकः, इति **माधवीयधातुवृत्तौ**। 'कर्मण्यण्' (3-2-1) इत्यण्।
5. स्वेन ईरितुं शीलमस्येति ताच्छील्ये 'सुप्यजातौ—' (3-2-78) इति णिनिः।
6. 'चलनशब्दार्थादकर्मकाद्युच्' (3-2-148) इति युच् तच्छीलादिषु। वायुः। अथवा, ण्यन्तात् नन्द्यादित्वात् कर्तरि ल्युः।

A. 'चिकीर्षिते पूर्वतरं स तस्मिन् क्षेमंकरेऽर्थे मुहुरीर्यमाणः। मात्राऽतिमात्रं शुभयैव बुद्ध्या चिरं बुभीषमविकं समाचार॥' भ. का. 12-6.